
Eliška Rolfová: Sociální a kulturní ekologie byla od počátku mou první volbou

Eliška Rolfová absolvovala na [Fakultně humanitních studií Univerzity Karlovy](#) **bakalářské [Studium humanitní vzdělanosti](#) . Po bakalářském stupni pokračovala **magisterským studiem** [Sociální a kulturní ekologie](#) . Již během studia pracovala na FHS jako **koordinátorka** [zahraničního oddělení](#) . **V současné době je zaměstnaná na Ministerstvu životního prostředí ČR.****

Na FHS jste absolvovala bakalářské studium. Byla to Vaše první volba?

Zvažovala jsem více škol, ale FHS se postupně stala favoritem. O studiu v Praze a na Univerzitě Karlově jsem snila odmala. FHS mě zaujala mimo jiné proto, že mi připadala odlišná od ostatních humanitně zaměřených fakult. Například jsem ocenila její pokrokovost v tom, že už v té době bylo možné podat přihlášku a zaplatit poplatek elektronicky.

Hlásila jste se tedy jen na FHS?

Podávala jsem si tři přihlášky: jednu kamsi do Pardubic, pro jistotu, jelikož by mě tam vzali i bez přijímaček, druhou na FF UK a třetí právě na FHS. Nakonec jsem se rozhodla pro FHS. Přesvědčila mě nejspíš svým přijímacím řízením: kromě překladu tehdy obsahovalo i otázky, ke kterým jsme museli předem přečíst pět odborných knih, což pro mě na střední škole byla nová a poměrně obohacující zkušenost. Po přijímačkách jsem si řekla, že když už jsem FHS věnovala tolik úsilí, byla by škoda ho promarnit.

Když jste přišla na FHS, jak jste se sžila se systémem určité anonymity na fakultě?

Pro mě nebylo nové jen prostředí FHS, ale i samotný život v Praze. A nějakou dobu mi trvalo, než jsem se adaptovala. Myslím, že můj případ byl pro FHS typický – mezi studenty, které vídáte jednou týdně na přednášce, není snadné

navázat přátelství. Nicméně i u mě se to změnilo ve chvíli, kdy jsem se zapojila do aktivit nad rámec výuky. Šlo zejména o výpomoc zahraničním studentům, kteří na FHS přijeli na [Erasmus](#). Našla jsem si tak přátele jak mezi nimi, tak mezi dalšími českými studenty, kteří se do těchto aktivit zapojovali.

Bydlela jste na koleji?

Jen první rok. Pak jsem se nastěhovala do sdíleného bytu s kamarády ze střední školy. Spolubydlelo nás šest, takže to s kolejním životem mělo hodně společného. Bylo to zábavné i náročné.

Zmínila jste Erasmus. Kde jste byla? Vnímala jste tam studium hodně odlišné od toho na FHS?

Strávila jsem jeden semestr na University of Turku ve Finsku. Jednalo se také o fakultu humanitních studií a navíc jsme si jako zahraniční studenti mohli volit kurzy v angličtině napříč obory a fakultami. Systém studia byl tedy dost podobný tomu, který jsem znala z Prahy. Po studijní stránce byl pro mě Erasmus obohacující zejména tím, že jsem si vyzkoušela studium v angličtině. Ovšem snad ještě větší přínos měl pro mě jako celková životní zkušenost. Když člověk opustí pohodlí domova, je odkázán sám na sebe a musí si poradit v nezvyklých situacích. A zjistí, že si poradit dokáže a žádná překážka není tak nepřekonatelná, jak se může zprvu zdát. Student pozná novou zemi, spoustu lidí z celého světa, výrazně si rozšíří obzory, ale hlavně se hodně dozví sám o sobě. Myslím si, že program Erasmus nabízí mladým studentům jedinečnou příležitost. To jsem se také snažila promítat do své práce, když jsem na FHS později působila jako koordinátorka zahraničního oddělení.

Vzpomenete si na předmět, který Vás nejvíce bavil během bakalářského studia?

Dnes už si moc nevybavuji předměty, které mě bavily, ale spíše ty, z nichž jsem si hodně odnesla. V tomto smyslu vzpomínám především na kurzy angličtiny a nácviku překladu, které vedla [Lily Císařovská](#). Díky ní se mi proměnil pohled na [jazyk](#), anglický i český. Získala jsem také spoustu praktických znalostí a dovedností, které jsem později využila jako překladatelka a vlastně se je snažím aplikovat v psaných textech dodnes.

Je něco, s čím jste měla naopak problém?

V tom jsem asi také typickou ukázkou studenta FHS: úvod do historie. Právě v mém roce se totiž proměnila forma této zkoušky. Moji předchůdci se děsili spíše [filosofie](#) a [historii](#) nepovažovali za obtížnější než ostatní úvody. Tak jsem se přihlásila na první možný termín hned v prosinci prvního ročníku, abych si ji rychle odbyla. V tomto termínu nás zkoušku v novém provedení absolvovalo zhruba sto, přičemž uspělo jen deset studentů a to ještě s nejnižším možným počtem bodů. Já jsem mezi nimi nebyla. Ve své úplně první zkoušce na vysoké škole jsem tedy propadla. Možná jsem si z toho nějaké poučení odnesla, jelikož další zkoušky jsem už skládala úspěšně. Každopádně mě během studia na zkouškách z historie mrzelo, že jen málo záleželo na tom, jak kvalitně se student připraví nebo jak je schopný o přečtených textech uvažovat. Naopak mnohem větší roli hrála náhoda.

Zmiňovala jste Lily Císařovskou jako vyučující, která vás velmi ovlivnila. Byl ještě někdo takový, jehož kurzy pro Vás byly přínosné?

Na ostatní vyučující z FHS dnes vzpomínám spíše jako na osobnosti, které jsem měla příležitost lépe poznat, když jsem na fakultě pracovala. Velmi si vážím například [Ivy Holmerové](#), [Marka Skovajsy](#) nebo [Josefa Kružíka](#), kteří mě v mnohém inspirovali.

Po bakaláři jste pokračovala v magisterském oboru Sociální a kulturní ekologie. Neuvažovala jste o změně školy?

Obor [Sociální a kulturní ekologie](#) byl první volbou od počátku. Po bakaláři jsem sice na rok odjela do zahraničí a poskytla si tak prostor pro zvážení i jiných oborů. Ale nakonec jsem se stejně nikam jinam ani nehlásila.

Katedra sociální a kulturní ekologie je takový samostatný svět uvnitř fakulty. Vnímala jste to tak?

Trochu asi ano, i když od bakaláře se poměrně liší většina magisterských oborů. Největší změnou byl návrat do klasického systému, kdy jste v ročníku s malou skupinou studentů, chodíte na téměř všechny kurzy společně a máte pevně daný rozvrh studia a státnic. Na SKE jsou jedinečné terénní praxe, kdy minimálně jednou za semestr vyrazíte na několik dní do národního parku či CHKO, kde absolvujete výlety s průvodcem a odborné přednášky. Máte zde příležitost lépe poznat vyučující a ostatní studenty.

Roky jste pracovala na FHS jako koordinátorka zahraničního oddělení. Musím se zeptat. Neměla jste někdy FHS dost?

Na zahraničním oddělení jsem začala pracovat ve stejné době, kdy jsem nastoupila na magisterské studium. V Jinonicích jsem tak trávila spoustu času, ovšem mělo to spíše výhody: z kanceláře jsem mohla chodit na přednášky a zase zpět. Dokonce si vzpomínám, že z obhajoby diplomky jsem pospíchala rovnou na informační schůzku pro studenty, kde jsem prezentovala program Erasmus. Zaměstnání na FHS mi navíc dalo skvělou příležitost poznat fakultu z druhé strany. Po absolvování studia jsem opět odjela do zahraničí, ale stejně jsem se na FHS do roka vrátila. Tehdy jsem měla pocit, že odcházím od rozdělané práce. Dohromady jsem tak na FHS strávila asi dvanáct let. Je to hodně, ale ani při definitivním odchodu jsem neměla fakulty dost. Spíše nastal čas posunout se dále a také se finančně zajistit.

Abychom nemluvili jen o Vašem působení na FHS. Dělala jste překladatelku, a dokonce jste byla na stáži v Evropském parlamentu jako překladatelka. Dá se říct, že jazyky jsou Váš koníček?

Určitě, jazyky studuji dodnes – po angličtině a francouzštině se věnuji španělštině. Aspoň se stále učím něco nového. Jazyky mi také umožňují lépe porozumět jiným kulturám. A samozřejmě mi pomáhají v práci, kde jsem z jazykových znalostí vždy těžila.

V současné době jste zaměstnaná na Ministerstvu životního prostředí jako národní kontaktní osoba pro Nagojský protokol, Karpatskou úmluvu a Bernskou úmluvu. Mohla byste přiblížit, co je náplní Vaší práce?

Pracuji v sekci ochrany přírody a krajiny, kde mám na starosti mezinárodní úmluvy, které jste zmínila. Mým úkolem je zajistit, abychom na národní úrovni naplňovali závazky, které z těchto úmluv plynou, a na mezinárodní úrovni pak dojednávat další vývoj spolupráce a prosazovat pozici České republiky. Práce je to velmi rozmanitá. Každá úmluva je úplně jiná: Karpatská se týká jen malého regionu, zato se snažíme spolupracovat v mnoha oblastech, od ochrany přírodního a kulturního dědictví přes udržitelné zemědělství a hospodaření v lesích až třeba po dopravu. Moje úloha je hlavně koordinační: zajistit předávání informací a zkušeností mezi jednotlivými státy, podporovat projektovou spolupráci... Naopak v rámci Nagojského protokolu se věnujeme jen genetickým zdrojům a výzkumu, zato i na globální úrovni. Účastním se tak jednání, na nichž jsou zastoupeny téměř všechny země světa, což je velmi poučná zkušenost. Intenzivně spolupracujeme také v rámci EU. Díky tomu, že poznávám zblízka, jak EU funguje, si ještě více cením toho, že jsme její součástí.

Jak jste se ke své současné práci dostala?

Shodou okolností přes známého, spolužáka z magisterského studia. Zmínil se, že v jeho oddělení hledají někoho nového, zrovna když jsem plánovala odchod z FHS. MŽP mě jako absolventa SKE lákalo, nicméně uvedená pozice by mě asi nezaujala, kdyby mi můj spolužák nepopsal, v čem vlastně práce spočívá. Dnes jsem za ni ráda, jelikož mohu dobře zkombinovat své zkušenosti z mezinárodní spolupráce se znalostmi získanými během studia.

Je tedy něco, co jste se naučila na FHS a nesete si to s sebou ve svém celém pracovním i osobním životě?

Toho je spousta. Mluvily jsme o Erasmu a jazycích, které mě nasměrovaly do mezinárodního prostředí. Užitečný je také široký tematický záběr, který má jak bakalářské studium, tak v užším kontextu udržitelného rozvoje i magisterský obor SKE. V nynější práci mi usnadňuje orientaci v rozmanitých problematikách z mnoha oborů i komunikaci se zástupci rozličných skupin, s vědci, neziskovým sektorem, politiky či představiteli byznysu. Relativní volnost bakalářského studia a opět Erasmus vedou člověka k zodpovědnosti a naučí ho reagovat na měnící se podmínky. To vše je zvláště důležité v dnešní době, kdy mnoho profesí, jež jsou na pracovním trhu nejžádanější, před pár lety ani neexistovalo. Zatímco technické studium vás obvykle připraví na jedno specifické povolání, obecné humanitní vzdělání typu FHS vám poskytne širší rozhled a povzbuzuje kritické myšlení. Což také slyšíme v souvislosti s FHS často, a snad mohu potvrdit i za sebe: pomáhá formovat jedince, kteří hlouběji rozvažují o světě a svém místě v něm a jsou schopni vytvořit si vlastní podložený názor. Za svoji zkušenost s FHS jsem proto ráda a neměnila bych.

Sára Wienerová
29. 11. 2018